

BIẾT ĐÂU NGUỒN CỘI

Vừa - Vui

(Nhạc dạo _____)

1. Em đi qua chuyến đò thấy con trăng đang nằm ngủ.
2. Em đi qua chuyến đò ới a trăng nay đã già.
3. Em đi qua chốn này ới a vui như ngày hội.
4. Tôi vui chơi giữa đời ới a biết đâu nguồn cội?

1. Con sông là quán trọ và trăng tên lãng du.
2. Trăng muôn đời thiếu nợ mà sông không nhớ ra.
3. Tôi xin làm quán đợi buồn chân em ghé chơi.
4. Cây chưa thu bóng dài và tôi thu bóng tôi.

1. Em đi qua chuyến đò ới a con trăng còn trẻ.
2. Em đi qua chuyến đò lắng nghe con sông nằm kể
3. Em đi qua chốn này ới a sao em đành vội
4. Tôi vui chơi giữa đời ới a biết đâu nguồn cội

1. Con sông đâu có ngờ ngày kia trăng sẽ già.
2. Trăng ới trăng rất tẻ mà đi nhớ chóng về.
3. Tôi xin làm đá cuội và lăn theo gió hải.
4. Tôi xin tôi bé lại làm mưa tan giữa trời.

QUỲNH HƯƠNG

Nhẹ nhàng

Ta mang cho em một đóa quỳnh, Quỳnh

thơm hay môi em thơm, Em mang cho ta một

chút tình, Miệng cười khúc khích trên lưng. Đêm ngày

đêm buồn bã với những môi hôn, Trong vầng trăng vừa

khép những đóa mong manh. Ta mang cho em một

chút buồn, Vì ta như sông lênh đênh. Môi

em cho ta một cánh hồng, lùa là phút ấy chừa quên.

4.

Thôi chào em về giữa phố xá thênh thang
(Hết)

Không gì vui, thì hãy gắng nhớ đôi lần.